

Solberg *Fantasi og fuge over folketonen*
«Se solens skjønn lys og prakt», *Langfredags-*
meditasjonen, Norønna Marsj, Pastorale,
Ver Sacrum, Symfoni

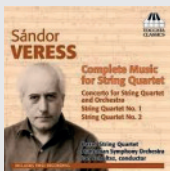
*Tim Collins (orgel). Solberg Centenary
Singers, dir. Marit Tøndel Bodsberg.
Liepāja Symphony Orchestra,
dir. Paul Mann
Toccata Press TOCC 0260 (82 minutter)
1 2 3 4 5 6

Martin Andersons essay om Leif Solbergs hundreårsdag i forrige utgave av KM utgjorde nok for mange, selv i Norge, deres første kjennskapet til denne beskjedne og tilbaketrunkne komponistens liv og karriere. Når man lytter til denne fantastiske CDen med hans komplette orkesterverker, en beskjeden liste på fire, samt et av hans fineste orgelverk og en vakker korsyklus som utfyllende materiale, kan man lure på hvordan slik musikk har kunnet holdes skjult så lenge.

Selve perlen er den fabelaktige symfonien (1950–51) som ikke ble urfremført før i 1996; den kan best beskrives

som en sammensmeltning av Haydn og Nielsen, et mesterverk av likevekt g uttrykksfullhet.

Dens mesterskap reflekteres av andre verk, som den ungdommelige *Pastorale* (1930, ork. 1954–55), *Fantasi & Fuge* (1936), den heftige *Norønna Marsj* (1941) og i den herlig beherskede gleden i korsyklusen *Langfredagsmeditasjon* (1948). *Ver Sacrum*, en motett fra 1947, gjengis her i orkestertranskripsjon (2003). Følsomme fremføringer, svært god lyd og 82 minutter lang!

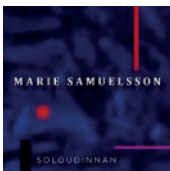
Veress *Complete Music for String Quartet:*
String Quartets Nos 1 & 2, Concerto for
String Quartet & Orchestra

Basel String Quartet. Hungarian
Symphony Orchestra dir. Jan Schultsz
Toccata Press TOCC 0062 (72 minutter)
1 2 3 4 5 6

Jeg har lenge beundret komponisten Sándor Veress' (1907–99) musikk. Han er ungarsk-født, som sin berømte landsmann og lærer Bartók i byen Cluj, som senere inngikk i Romania. Veress endte også sine dager i eksil (Sveits).

Som sin lærer skrev Veress mange viktige verk for strykere, hvorav to kvartetter (1931, 1937) og en Konsert for kvartett og orkester i 1961. Musikken er særdeles tiltalende, sprek og rytmisk pulserende, i en meget uttrykksfull, tonal

stil hovedsakelig basert på ungarsk folke-musikk. Kvartett nr. 2 er et viktig tilskudd til repertoaret, og Basel Quartet leverer en sterk og livlig tolkning av den og den kortere nr. 1. Kvartettkonserten er uten tvil den beste i denne vanskelige sjangeren. Anbefales varmt.

Samuelsson
Bastet Solgudinnan, Singla, Fantasia i cirkel
Anna Lindal (fiolin) Kungliga
Filharmonikerna, dir. Mats Rondin,
The Pearl Before Swine Experience
Myran PROD 01 (45 minutter)
1 2 3 4 5 6

Marie Samuelssons fiolinkonsert *Bastet Solgudinnan* (2004) er et glimrende verk i et strekk, inspirert av den egyptiske solgudinnen. Den virtuose solodelen har en katteaktig ynde som vever seg gjennom Samuelssons rikt fantasifulle orkesterakkompagnement, mesterlig fremført av Anna Lindal og Kungliga Filharmonikerna. Mats Rondin dirigerer høyst sympatisk denne og *Singla* (2007), hvis flytende linjer fletter sammen et av de fineste svenske verk i det 21. århundre så langt.

Opptakene av *Bastet Solgudinnan* og *Singla* ble utført live på en fire-dagers festival viet Samuelsson i Stockholm i mai 2007. Hennes engasjerende kvartett for fløyte, fiolin, cello og klaver, *Fantasia i Cirkel*, ble skrevet i 2011. Det er det korteste stykket på platen, fremføres med glans og fremhever hvor god Samuelssons er på instrumental skrivning. Ypperlig lyd. Bare synd at platen er altfor kort.

Buene *Into the Void*
POING, Per Oddvar Johansen
(trommer), Det Norske Blåseensemble,
dir. Christian Eggen
Lawo Classics LWC1068 (58 minutter)
1 2 3 4 5 6

Into the Void (2007) er et bredt anlagt, dels improvisert, dels notert verk skrevet for trioen POING (Rolf-Erik Nystrøm sax, Frode Haltli akkordeon, Håkon Thelin bass), deres mangeårige samarbeidspartner trommeslageren Per Oddvar Johansen og Det Norske Blåseensemble, dirigert av Christian Eggen. Strukturert som en roman, med seks «kapitler» – og en skummel atmosfærisk midtdel, *Black Light* – i variert karakter

med stilarter fra avant-garde, klassisk som populær, til storbandjazz (kap.3), folkemusikk og høydepunkter av symfoniske dimensjoner (kap.4). Partituret er uvanlig med sin bruk av tradisjonell notasjon i form av fotnoter. Ikke desto mindre klarer musikerne å piske opp til storm i Eggens fast ledete fremføring, levende innspilt.